

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije PYLOMED – prijava za registraciju br. 18 132 059

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobjajana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. siječnja 2022. u predmetu R 814/2021-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 15. ožujka 2022. – Landesbank Baden-Württemberg/SRB

(Predmet T-142/22)

(2022/C 198/79)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Njemačka) (zastupnici: H. Berger i M. Weber, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 15. prosinca 2021. o izračunu *ex ante* doprinosa za 2017. Landesbanke Baden-Württemberg u Jedinstveni fond za sanaciju (SRB/ES/2021/82) uključujući njezine priloge,
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Podredno, u slučaju da Opći sud smatra da je pobijana odluka zbog toga što je tuženik primijenio pogrešan službeni jezik pravno nepostojeća i da je stoga tužba za poništenje zbog bespredmetnosti nedopuštena, tužitelj od Općeg suda zahtijeva da

- utvrdi da je pobijana odluka pravno nepostojeća,
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe devet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: Odlukom se povređuje članak 81. stavak 1. Uredbe (EU) br. 806/2014⁽¹⁾ u vezi s člankom 3. Uredbe br. 1. Vijeća od 15. travnja 1958.⁽²⁾ i opće načelo jednakosti jer nije sastavljena na njemačkom jeziku koji je službeni jezik koji se trebao koristiti u odnosu na tužitelja i jer se njome odstupa od jezika koji se koristi u odlukama donesenim u odnosu na druge njemačke institucije.
2. Drugi tužbeni razlog: Odlukom se povređuje obveza obrazlaganja iz članka 296. stavka 2. UFEU-a i članka 41. stavka 1. te članka 41. stavka 2. točke (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u dalnjem tekstu: Povelja) jer sadržava brojne praznine u obrazloženju, osobito prilikom tuženikove primjene brojnih zakonskih diskrecijskih ovlasti, te je nerazumljiva i netransparentna.
3. Treći tužbeni razlog: Odlukom se povređuje načelo djelotvorne pravne zaštite iz članka 47. stavka 1. Povelje jer sudske nadzore odluke praktički nije moguć a time se onemogućava djelotvorna pravna zaštita tužitelja.
4. Četvrti tužbeni razlog: Članak 7. stavak 4. druga rečenica Delegirane uredbe⁽³⁾ protivan je nadređenom pravu jer se njime dopušta objektivno neprimjereno i neproporcionalno razlikovanje između članova institucionalnog sustava zaštite (IPS) i relativiziranje IPS-indikatora.
5. Peti tužbeni razlog: Odlukom se, među ostalim, povređuje članak 113. stavak 7. Uredbe (EU) br. 575/2013⁽⁴⁾ i zahtjev odgovarajućeg izračuna doprinosa na temelju rizika jer se njome na tužitelja primjenjuje multiplikator 5/9 za IPS-indikator. Razlikovanje između instituta na razini IPS-indikatora je zbog sveobuhvatnog zaštitnog učinka IPS-a protivno sustavu i proizvoljno.
6. Šesti tužbeni razlog: Člancima 6., 7. i 9. te Prilogom I. Delegiranoj Uredbi povređuje se nadređeno pravo, među ostalim, jer se njima povređuje zahtjev odgovarajućeg izračuna doprinosa na temelju rizika, načelo proporcionalnosti i zahtjev da se u potpunosti uzmu u obzir činjenice u predmetu.
7. Sedmi tužbeni razlog: Odlukom se povređuje sloboda poduzetništva tužitelja iz članka 16. Povelje i načelo proporcionalnosti jer multiplikatori prilagodbe rizika na kojima se ona temelji nisu u skladu s tužiteljevim iznadprosječno dobrim profilom rizika.
8. Osми tužbeni razlog: Odlukom se povređuju članci 16. i 20. Povelje i načelo proporcionalnosti te pravo na dobru upravu zbog očitih pogrešaka prilikom tuženikova ostvarivanja brojnih zakonskih diskrecijskih ovlasti.
9. Deveti tužbeni razlog: Člankom 20. stavkom 1. prvom i drugom rečenicom Delegirane uredbe povređuje se članak 103. stavak 7. Direktive 2014/59/EU⁽⁵⁾ i zahtjev odgovarajućeg izračuna doprinosa na temelju rizika.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1.)

⁽²⁾ Uredba br. 1 o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici (SL 1958., P 17, str. 385.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 1., svežak 3., str. 3.)

⁽³⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s ex ante doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44.)

⁽⁴⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (EU) br. 646/2012 (SL 2013., L 176, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 6., svežak 13., str. 3.)

⁽⁵⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktive 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2014., L 173, str. 190.)